

Prolog

Melania

Retrasă în colțul meu din încăperea unde țin ședințele de sexoterapie aplicată, urmăresc mulțumită perechea dinaintea mea.

E greu să lucrezi cu oamenii, de multe ori nu reușesc să îi ajut. Dar în cuplul acesta am văzut potențial. La început a venit doar el, un bărbat tânăr, temperament pasionat, dar care dorea să își facă fericită partenera. În a doua ședință a adus-o și pe ea, și mi-am dat seama că el încearcă să o controleze, este gelos, dar nu căzut în sfera patologicului. Mai greu a fost să o conving pe ea să își expună fanteziile sexuale, iar el să le accepte. În rest nu am găsit neînțelegeri între ei. Sunt tineri și comunicarea lăsa de dorit. Fata e o roșcată naturală, pistruiată, cu un corp feminin armonios. Iar el e un brunet athletic cu ochi uimitor de albaștri. De la prima ședință m-au fascinat ochii lui. Sinceritatea și claritatea cu care îmi cereau acei doi ochi ajutorul m-au cucerit. Am zâmbit ascultându-l ce dorințe are. Părea un copil care plângea după jucăria pierdută. Și ne-am pus pe treabă...

Privesc trupurile goale mângâindu-se reciproc. El deasupra, dominant, sărutând-o în timp ce o penetrează repetat, într-un

ritm lent. Ea cuprinzându-i șoldurile cu coapsele, mângâindu-i umerii și ceafa cu afecțiune. Nu mai au nevoie de îndrumare. Se cunosc și se iubesc suficient ca să poată merge pe drumul ales de ei împreună.

Perechile tinere nu prea știu ce își doresc. Îmi place când dau peste un asemenea cuplu dornic să se găsească, să se împlinească împreună. E greu să lucrez cu ei. Sunt timizi și nu prea îi aduc aici. Cuplurile între 30 și 40 de ani sunt cei mai buni pacienți. Se lucrează lejer cu ei, cei care doresc cu adevărat să se apropie. Iar în pat sunt încrezători, știu ce doresc. Cei peste 45 de ani sunt inhibați de cele mai multe ori și nu își expun fanteziile sexuale de față cu mine, o tânără de 30 de ani singură și lipsită de pasiuni.

Ies din încăperea pe nesimțite, lăsându-i singuri. Știu de unde să ia tot ce au nevoie. Regula terapiei este: fără jucării sexuale. Cei doi trebuie să se găsească unul pe altul direct. Sexul să devină o modalitate de comunicare, să devină un act de iubire.

Mă duc în cabinetul meu preferat: biblioteca. Mai am o oră și jumătate până la următoarea ședință. Asistenta de la recepție știe că nimeni nu are voie să urce până când cel de dinainte nu a coborât, chiar dacă, din diverse motive, ședința ar ține mai mult decât era prevăzut. Dar asta încă nu s-a întâmplat niciodată. Programările se fac la interval de trei ore.

Capitolul 1

Ovidiu

Îl privesc pe frate-meu. Sunt scârbit de gesturile lascive pe care le afișează fără perdea față de Corina. Nu mi-a plăcut individa asta de la început, de când s-au cunoscut. Și nu cred că m-am înșelat când am avut senzația că flirtează și cu mine. De obicei nu mă înșel în privința femeilor, dar nici a clienților mei.

Părăsesc salonul, urmat de Andrei care zâmbește îmbătat de fericire. Nici măcar nu sunt curios ce anume l-a adus „în al nouălea cer”, pentru că mi-e teamă că târfulița lui a acceptat vreo cerere în căsătorie... Mi se face greață numai la gândul ăsta... Nu aș putea să particip la ceremonie.

– Ce ai, mă?! se aruncă pe scaunul din fața biroului meu din bibliotecă.

Mi-aș dori să îi poftesc iubita afară din casa mea, dar, din păcate, Corina este angajata firmei noastre, nu numai cea care i-o trage fratelui meu și cine știe câtor altora!

M-am certat de câteva ori cu el pe seama ei, și am ajuns să nu ne vorbim o vreme. Dar nu a ascultat ce i-am spus! E încăpățânat ca un catâr! Trăsătură de familie...

– Văd că de o vreme sunteți de nedespărțit! comentez pe un ton răutăcios.

Zâmbește ștrengărește, iar ochii îi strălucesc în mod ciudat. Îmi dau seama că vrea să-mi împartă bucuria lui.

– Știu că nu o placi...

Îl opresc ridicând mâna.

– Acum jumătate de an am luat decizia să nu mai mă bag între voi.

Chiar dacă atunci ne-am certat foarte urât din cauza ei, am sperat că se vor despărți. Relația lor era pe butuci, iar cearta a venit mai mult ca o descărcare nervoasă a lui Andrei care suferea din cauza ei.

– M-am împăcat cu Corina!

– Mda... gem. Se vede de la o poștă! Aproape că vi-o trageți în public.

– Am fost la psiholog! mă ia prin surprindere. Mi-a fost recomandată... Nu îmi vine să cred câte am învățat! Poate ar trebui să mergi și tu!

Ultima frază o zice cu răutate.

– Bravo lui!

– Ei! mă corectează și îl privesc încurcat. E o ea! E genială!

– Ce să zic?! O știam pe Corina genială!

Mi se face scârbă, din nou... Corina, femeia genială care satisface orice mascul!

– Nu, mă! *Psiholoaga!*

– *Psiholoaga?! îl privesc buimac.*

Ce naiba i-a făcut?

– Bravo ei! mă corectez și decid că nu vreau să știu mai mult.

– E destul de tânără, începe să povestească entuziasmat. La început nu am crezut că va reuși să ne ajute. Iar după ce ne-a propus sexoterapie aplicată, sau cum naiba îi zicea, am crezut

că e țcănită. Dar dacă nu făceam ceva, o pierdeam pe Corina, așa că m-am învoit...

Sunt absorbit de relatarea lui. Sexoterapie aplicată... Nu am auzit până acum de așa ceva.

– Există sexologie, încerc să mă lămuresc.

– Nu, măi! Sexoterapie de cuplu!

Privește spre ușă.

– E secret, ne-a rugat să nu discutăm cu nimeni despre asta. Dar tu ești frate-meu!

Nu înțeleg. Adică, ce dracu' le-a făcut? Andrei nu e un tâmpit, iar Corina sigur nu e genul care să pună botul la orice!

– Am fost la psihoterapie de cuplu timp de trei luni, o dată pe săptămână. La început a fost greu. Nu îmi găseam cuvintele. Corina nu prea coopera. După ce ne-a ajutat să ne deschidem prin comunicare unul altuia, ne-a propus sexoterapie. Se părea că problema noastră era și în pat.

– În pat! îmi scapă involuntar.

Nu cred că el sau Corina au probleme în pat! Cu siguranță ea nu are! Iar din câte vedeam la alte iubite pe care le-a avut Andrei înaintea ei, nici una nu se plângea de asta...

– Promiți că nu spui nimănui?!

Înghit în sec. Cum să promit că ascund ceva... habar n-am ce face *psiholoaga* aia cretină cu ei?!

– Promiți? insistă.

Sunt prea curios să aflu ce au făcut. Aprob.

– Ne-a pus să facem sex, iar ea ne îndruma cum să facem!

Rămân gură-cască!

– La început mi-a fost rușine să fac sex cu *psiholoaga* de față, dar Corina nu a avut nicio inhibiție.

De ce nu mă mir?

– După câteva ședințe a început să fie tot mai bine! Suntem încântați amândoi! Și ne înțelegem cum nu am mai făcut-o până acum!

– Mai exact, ce făcea psiholoaga în timp ce voi vi-o trăgeați de față cu ea?

Oare am înțeles bine?

– Discuta cu noi...

– În timp ce voi...

– Da.

– A dracului de perversă! Și ea doar se uita?

– Da.

Andrei rânjește ca un prost. Nu l-am văzut atât de fericit niciodată!

– Și cum se uita?

– Uite-așa! Stând pe un scaun!

– Stând pe un scaun! repet cuvintele lui.

– Important e că a reușit!

Inspir adânc. Nu îmi pasă dacă unora le place să privească și altora le place să și-o tragă, fiind priviți! Lumea e nebună!

Mă întorc cu gândul la motivul pentru care l-am chemat aici.

– Ai pregătit actele pentru procesul de miercuri?

– Da. Sunt la mine în birou, mâine ți le dau.

Discutăm despre procesul din acea săptămână și uit pe moment de *sexoloaga* care face minuni.

Îmi amintesc de discuția cu Andrei după ce mă culc, în aceeași seară. Privesc tavanul luminat de ledurile din grădină și rememorez cuvintele lui: „Poate ar trebui să mergi și tu.” De ce are impresia că eu am nevoie de un sexoterapeut? Nu am

probleme să seduc orice femeie doresc. OK, nu să o păstrez lângă mine! Nu am nicio intenție să îmi găsesc o pipiță care să se țină toată ziua după mine de parcă ar fi o cățea în călduri! Dar ce să facă un psiholog cu mine? De ce are impresia frate-meu că am o problemă? Apoi mă gândesc la ea, la psiholoaga perversă. L-a dus de nas! Cum naiba să stai să te uiți cum fac alții sex?! Peste ce escroacă a dat Andrei?

